

T.C.
MALİYE BAKANLIĞI
Strateji Geliştirme Başkanlığı

DIŞ EKONOMİK HABERLER

- √ ABD Ekonomisi 2005 Yılı'nın Dördüncü Çeyreğinde Yavaşladı
- √ İngiltere Ekonomisi 2005 Yılı'nın Son Çeyreğinde Yüzde 0.6 Büyüdü
- √ Euro Alanı'nın Dış Ticareti Kasım Ayında Açık Verdi
- √ Euro Alanı'nda Yıllık Enflasyon Yüzde 2.2'ye Geriledi
- √ Euro Alanında İşsizlik Yüzde 8.4'e Yükseldi
- √ AB 25'in Cari İşlemler Açığı 21.8 Milyar Euro
- √ Japonya'da Enflasyon Artıyor
- √ Japonya'da 2005 Yılında İşsizlik Azaldı
- √ ABD Cari İşlemler Açığı New York Merkez Bankası Başkanı Endişelendiriyor
- √ Fed Başkanı Greenspan Ticari Kuruluşların Borç Verme Şirketlerine Sahip Olmasına Karşı
- √ Ben Bernanke Fed Başkanlığını Greenspan'dan Devraldı
- √ Hindistan ve Çin Davos Gündeminde
- √ Barroso: AB Reformlarını Engellemeyin
- √ Avrupa Birliğinin Eski ve Yeni Üyeleri Arasında KDV Anlaşmazlığı
- √ Avrupa ve ABD Doha Görüşmeleri Konusunda Anlaşmazlık Yaşıyor
- √ Euro Alanının Genişletilmesine Karşı Almanya'dan Uyarı
- √ Fransız Korumacılığı AB'nin Tepkisini Çekiyor
- √ Fransa ve İngiltere Savunma Bakanları Avrupa Ortak Enerji Politikası Arayışında
- √ Orta Avrupa Ülkeleri Rus Doğalgazı Konusunda AB'den Yardım Talep Ediyor
- √ Ukrayna'ya Doğalgaz Konusunda Baskılar Artıyor
- √ Brezilya'nın Biyo-yakıtına Yerli ve Yabancı Talep Artıyor
- √ OPEC Üretimi Kısımayacak

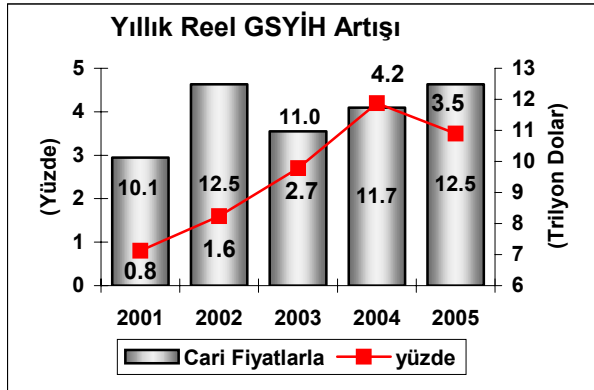
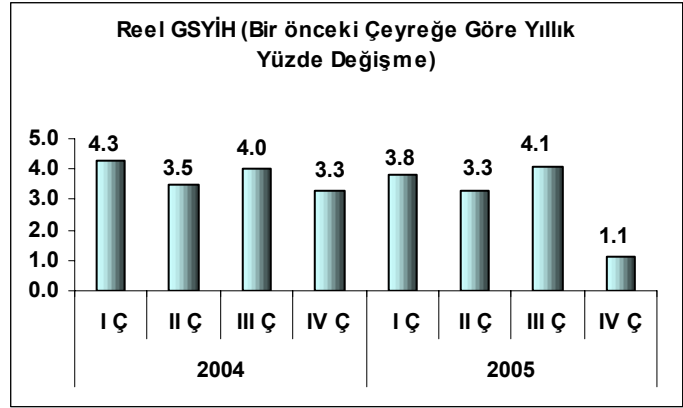
YORUMLAR:

- √ Avrupa'nın Geleceği
 - Avusturya Avrupa'nın Geleceğini Sorguluyor
 - Türkiye'nin Adaylığı Benzersiz Sorunlara Yol Açıyor
- √ Çıkar Diktatörlüğü Rekabetle Devrilecek

ABD Ekonomisi 2005 Yılı'nın Dördüncü Çeyreğinde Yavaşladı

2005 yılının dördüncü çeyreğinde reel GSYİH, yıllık ortalama yüzde 1.1 artarak üçüncü çeyrekteki yüzde 4.1 olan artışın oldukça altında kaldı. 2005 yılının bütününde de reel GSYİH artışı yavaşlayarak 2004 yılındaki yüzde 4.2 olan seviyesinden yüzde 3.5'e geriledi. 2005 yılında cari fiyatlarla GSYİH ise 745.1 milyar dolar artışla 12.5 trilyon dolara ulaştı.

Ekonomik Analiz Bürosu tarafından açıklanan tahminlere göre, 2005 yılının dördüncü çeyreğinde ABD ekonomisi yavaşlayarak yıllık ortalama yüzde 1.1 büyümeye kaydetti. Bu azalışta, tüketici harcamaları ve sabit yatırımlardaki yavaşlama etkili oldu. Dördüncü çeyrekte ihracatta yavaş bir azalış kaydedilirken ithalat, yüzde 9.1 gibi hızlı bir artış gösterdi. Üçüncü çeyrekte yüzde 7.4 artan federal hükümet harcamaları ise dördüncü çeyrekte yüzde 7 azalış kaydetti.

2005 yılının bütününde reel GSYİH yüzde 3.5 arttı. 2004 yılındaki artış ise yüzde 4.2 olmuştu. Bu artışa da kişisel tüketim harcamaları, ihracat ve yatırımlardaki artış önemli katkı sağladı.

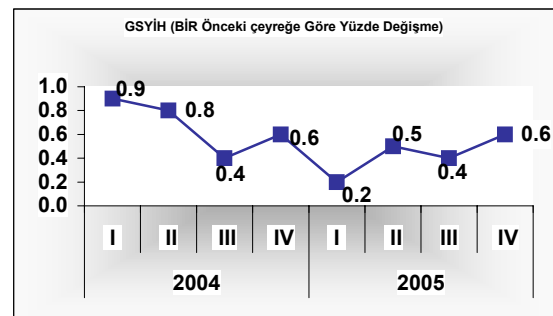
2005 yılının bütününde cari fiyatlarla GSYİH da yüzde 6.4 veya 745.1 milyar dolar artarak 12.5 trilyon dolara yükseldi.

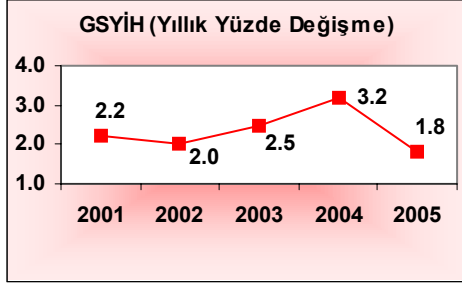
www.bea.doc.gov, 27 Ocak 2006

İngiltere Ekonomisi 2005 Yılı'nın Son Çeyreğinde Yüzde 0.6 Büyüdü

İngiltere'de GSYİH 2005 yılının dördüncü çeyreğinde bir önceki çeyreğe göre yüzde 0.6 artış kaydetti. Bu oran üçüncü çeyrekteki yüzde 0.4 olan artışın üzerinde olmakla birlikte yılın bütününü için yüzde 1.8 olan büyüme hızı 2004 yılındaki yüzde 3.2'lik seviyenin oldukça altında kaldı.

İngiltere Ulusal İstatistik Bürosu tarafından açıklanan geçici verilere göre 2005 yılının dördüncü çeyreğinde bir önceki çeyreğe göre GSYİH artışı yüzde 0.6 oldu. GSYİH artışı yılın üçüncü çeyreğinde yüzde 0.4, 2004 yılının dördüncü çeyreğinde ise yüzde 0.6 olmuştu.

2005 yılının üçüncü çeyreğinde bir önceki çeyreğe göre yüzde 0.3 artış kaydeden imalat sanayi üretimi dördüncü çeyrekte yüzde 0.8 gerilerken hizmetler sektörü üretimindeki artış yüzde 0.9 ile bir önceki çeyrekteki yüzde 0.7 olan artışın üzerinde gerçekleşti.

GSYİH artışı 2005 yılının bütününde 2004 yılına göre yavaşlayarak yüzde 1.8 oldu. 2004 yılının bütününde büyüme hızı yüzde 3.2 olmuştu.

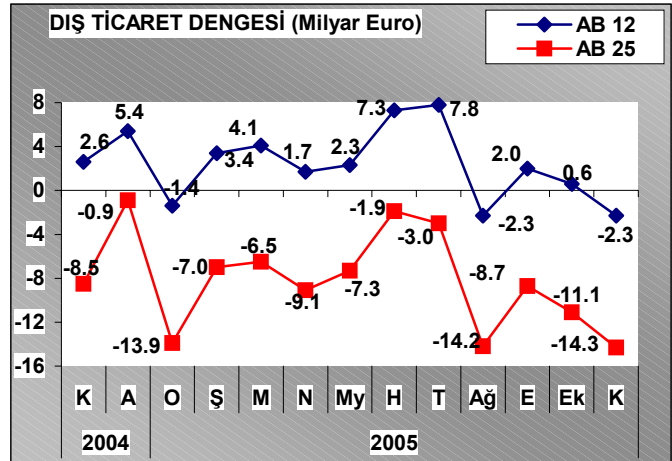
www.statistics.gov.uk, 25 Ocak 2006

Euro Alanı'nın Dış Ticareti Kasım Ayında Açık Verdi

12 ülkeyi kapsayan Euro Alanı'nın dünyanın geri kalan ülkeleri ile yaptığı ticareti, Ekim ayında 600 milyon euro fazla verirken Kasım ayında 2.3 milyar euro açık verdi. Aynı ay AB 25'in dış ticaret açığı ise 14.3 milyar euro oldu. İlk on bir aylık dönem itibariyle Euro Alanı dış ticaret dengesi, 22.9 milyar euro fazla verirken AB 25'in dış ticaret dengesi 97.1 milyar euro açık verdi. 12 aylık dönemde ise Euro Alanı'nın dış ticaret fazlası 28.6 milyar euro; AB 25'in dış ticaret açığı ise 97.9 milyar euro oldu.

İlk tahminlere göre, Euro Alanı'nın dış ticareti, 2005 yılı Kasım ayında 2.3 milyar euro açık verdi. 2004 yılının aynı ayında ise 2.6 milyar euro ticaret fazlası kaydedilmişti. İhracat, bir önceki aya göre yüzde 5.2 artarak 114 milyar euro; ithalat da yüzde 7.9 artışla 116.3 milyar euro oldu.

AB 25'in dış ticareti ise ihracatın 96.9; ithalatın 111.1 milyar euro olması sonucunda 14.3 milyar euro açık verdi. 2004 yılının aynı ayındaki dış ticaret açığı ise 8.5 milyar euro idi.

Euro Alanı Ticareti (Milyar Euro)

	Kasım		Ocak-Kasım	
	2004	2005	2004	2005
AB 12				
İhracat	102.4	114.0	1054.1	1126.5
İthalat	99.9	116.3	988.0	1103.6
Denge	2.6	-2.3	66.1	22.9
AB 25				
İhracat	85.5	96.9	881.9	969.6
İthalat	94.0	111.1	944.1	1066.7
Denge	-8.5	-14.3	-62.2	-97.1

2005 yılının ilk on bir ayında Euro Alanında ihracatın 1 126.5 milyar euro, ithalatın 1 103.6 milyar euro olmasıyla dış ticaret fazlası, 22.9 milyar euro olurken AB 25'te ihracatın 969.6 milyar euro; ithalatın da 1 066.7 milyar euro olması sonucunda 97.1 milyar euro açık kaydedildi.

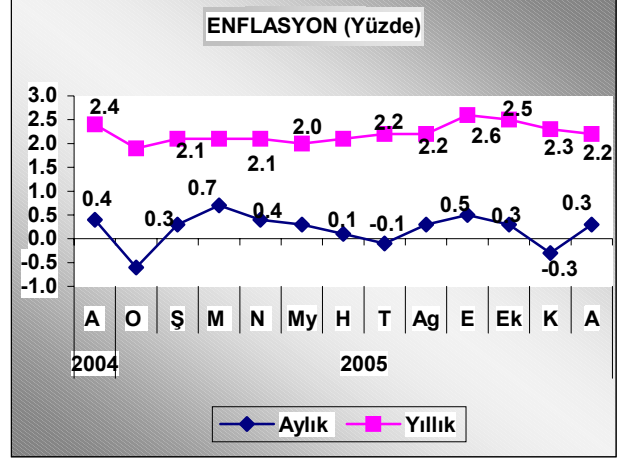
www.europa.eu.int, 19 Ocak 2006

Euro Alanı'nda Yıllık Enflasyon Yüzde 2.2'ye Geriledi

Aralık ayında Euro Alanı'nda yıllık enflasyon düşmeye devam etti ve yüzde 2.2 olarak gerçekleşti. AB 25'te de gerileyen yıllık enflasyon, yüzde 2.1 oldu. Aralık ayında aylık enflasyon ise hem Euro Alanı'nda hem de AB 25'te yüzde 0.3 artış kaydetti.

Avrupa Birliği İstatistik Kurumu Eurostat tarafından yapılan açıklamaya göre Euro Alanı'nda Aralık ayında enflasyon, yıllık bazda yüzde 2.2 artarak Kasım ayındaki yüzde 2.3 olan yıllık artışın altında kaldı. Aylık enflasyon ise yüzde 0.3 artış kaydetti. Kasım ayında aylık enflasyonda yüzde 0.3 azalış gerçekleşmişti.

AB 25'te Kasım ayında yüzde 2.2 olan yıllık enflasyon, Aralık ayında yüzde 2.1 olarak gerçekleşti. Aylık enflasyon ise yüzde 0.3 artış kaydetti.

Üye ülkeler arasında en düşük yıllık enflasyon yüzde 0.8 ile Polonya'da; en yüksek yıllık enflasyon yüzde 7.1 ile Letonya'da kaydedildi.

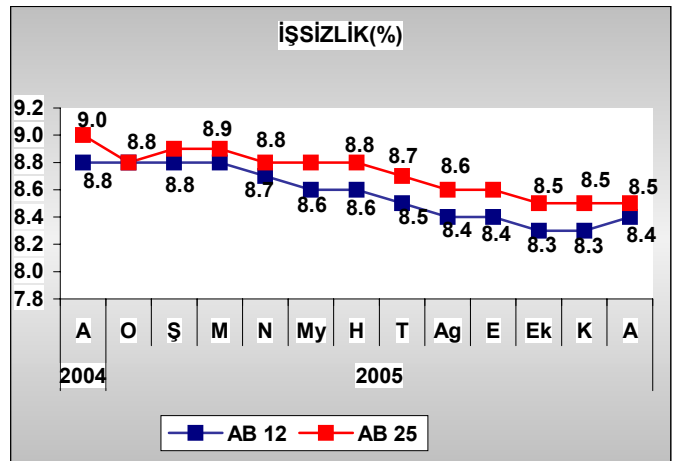
Aralık ayında en yüksek yıllık artışlar, yüzde 5.1 ile konut; yüzde 4.5 ile ulaşım ve yüzde 2.7 ile alkol ve tütün fiyatlarında kaydedildi. İletişimde ise fiyatlar yüzde 2.8 geriledi.

www.europa.eu.int, 19 Ocak 2006

Euro Alanında İşsizlik Yüzde 8.4'e Yükseldi

Aralık ayında 12 ülkeli Euro Alanı'nda işsizlik artarak yüzde 8.4 olurken AB 25'te değişmeyerek birbirini izleyen üçüncü aya da yüzde 8.5 seviyesini korudu. 2004 yılının Aralık ayına göre ise hem Euro Alanı'nda hem de AB 25'te azalış kaydedildi.

Avrupa Toplulukları İstatistik Bürosu Eurostat tarafından yapılan açıklamaya göre Euro Alanı'nda mevsimsel olarak uyarlanmış işsizlik oranı, Aralık ayında bir önceki aya göre artarak yüzde 8.4 oldu. 2004 yılının Aralık ayında yüzde 8.8 olan işsizlik oranı, 2005 yılı Mayıs ayından itibaren azalan bir seyir izlemiş ve Kasım ayında yüzde 8.3 olmuştur.

25 ülkeli Avrupa Birliği'ndeki (AB 25) işsizlik oranı, 2004 yılının Aralık ayında yüzde 9 iken daha sonra azalış eğilimine girmiş ve 2005 yılının Ekim ayında yüzde 8.5'e gerilemiş; Kasım ve Aralık aylarında ise bu seviyede kalmıştır.

2005 yılı Aralık ayında İrlanda, yüzde 4.3 olan işsizlik oranı ile AB ülkeleri içinde en düşük işsizlik oranına sahip ülke olmaya devam ederken Polonya, yüzde 17.2 olan işsizlik oranı ile işsizliğin en yüksek olduğu ülke konumunu korudu.

2005 yılı Aralık ayında, 2004 yılı Aralık ayı ile karşılaştırıldığında, Euro Alanı'nda erkekler arasındaki işsizlik oranı, yüzde 7.6'dan yüzde 7.2'ye; AB 25'te ise yüzde 8.1'den yüzde 7.6'ya geriledi. Kadınlardaki işsizlik oranı, Euro Alanı'nda yüzde 10.3'ten yüzde 9.9'a, AB 25'te ise yüzde 10.1'den yüzde 9.7'ye geriledi.

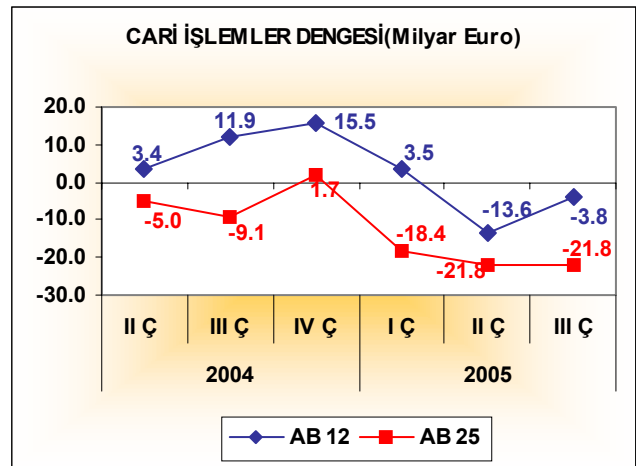
2005 yılı Aralık ayında 25 yaşın altındaki işsizlik oranı, Euro Alanı'nda yüzde 17.6,; AB 25'te yüzde 18.4 oldu. 2004 yılı Aralık ayında bu oranlar, sırasıyla yüzde 18.2 ve yüzde 18.8 idi. 25 yaşın altındaki işsizliğin en düşük olduğu ülkeler, yüzde 8.1 ile Hollanda; yüzde 8.2 ile Danimarka ve yüzde 8.5 ile İrlanda da gözlenirken en yüksek oran, yüzde 35.5 ile Polonya'da kaydedildi.

Eurostat'ın tahminlerine göre, 2005 yılı Aralık ayında toplam işsiz sayısı, Euro Alanı'nda 12.2 milyon kişi; AB 25'te 18.6 milyon kişi oldu,
www.europa.eu.int, 1 Şubat 2006

AB 25'in Cari İşlemler Açığı 21.8 Milyar Euro

Avrupa Birliği İstatistik Kurumu Eurostat tarafından yapılan son revizyonlara göre, 2005 yılının üçüncü çeyreğinde AB 25'in cari işlemler açığı 21.8 milyar euro; açığın GSYİH'ye oranı ise yüzde 0.8 oldu. 2004 yılının aynı dönemindeki açık 9.1 milyar euro olurken GSYİH'ye oranı da yüzde 0.4 seviyesindeydi.

2005 yılının üçüncü çeyreğinde, 2004 yılının aynı dönemiyle mukayese edildiğinde en yüksek açık, mal ticareti kaleminde meydana geldi. 2004 yılının üçüncü çeyreğinde 9.6 milyar euro olan mal ticareti açığı, 2005 yılının aynı döneminde 20.3 milyar euroya yükseldi. Cari transferler hesabı 10.8 milyar euro açık verirken hizmetler kalemindeki fazla azalarak 8.5 milyar euro oldu. 2004 yılının üçüncü çeyreğinde 1.1 milyar euro açık veren yatırım gelirleri kalemi ise 2005 yılının aynı döneminde 800 milyon euro fazla verdi.

12 ülkeden oluşan Euro Alanının cari işlemler açığı, yılın üçüncü çeyreğinde azalarak 3.8 milyar euro, açığın GSYİH'ye oranı da yüzde 0.2 oldu. 2004 yılının aynı döneminde bölgenin cari işlemler dengesi 11.9 milyar euro fazla vermiş; fazlanın GSYİH'ya oranı ise yüzde 0.6 olmuştu.

Yılın üçüncü çeyreğinde, Euro Alanında mal ticareti dengesi 16.3 milyar euro; hizmet ticareti dengesi 8.1 milyar euro fazla verirken cari transferler ve yatırım gelirleri kalemleri, sırasıyla 19.3 ve 9 milyar euro açık verdi.

www.europa.eu.int, 30 Ocak 2006

Japonya'da Enflasyon Artıyor

Japonya'da, Ekim ve Kasım aylarında azalış kaydeden tüketici fiyatları, Aralık ayında bir önceki aya göre yüzde 0.2 arttı. Yıllık bazda tüketici fiyatlarındaki gerileme ise önceki aylara göre yavaşlayarak yüzde 0.1 olarak gerçekleşti.

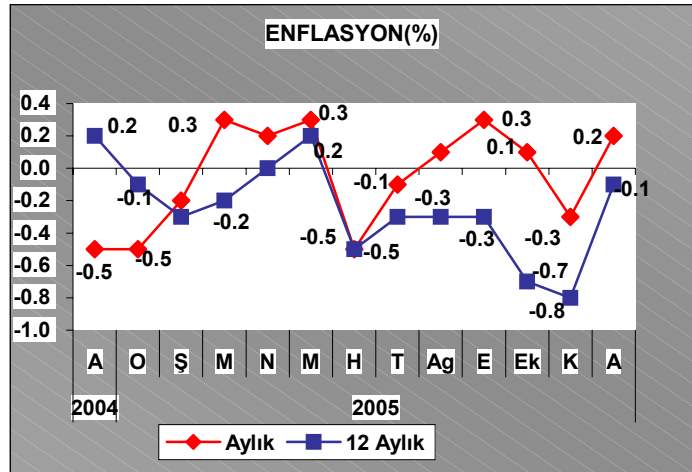
Japonya İstatistik Ofisi'nin açıklamalarına göre Aralık ayında tüketici fiyatları, bir önceki aya göre yüzde 0.2 arttı. Kasım ayında yüzde 0.8 gerileyen 12 aylık tüketici fiyatlarında ise Aralık ayında yüzde 0.1 azalma kaydedildi.

Kasım ayında bir önceki aya yüzde 0.5 ile yüzde 2.6 gerileyen yiyecek ve taze yiyecek fiyatları, Aralık ayında yüzde 0.1 ile yüzde 1.1 arttı.

Aralık ayında yakıt, elektrik ve su fiyatları, bir önceki aya göre yüzde 0.2 artarken giyecek fiyatları yüzde 0.2 geriledi

Taze yiyecek hariç fiyatlarda ise bir önceki aya göre aylık ve yıllık bazda yüzde 0.1 artış kaydedildi.

www.stat.go.jp, 27 Ocak 2006

Japonya'da 2005 Yılında İşsizlik Azaldı

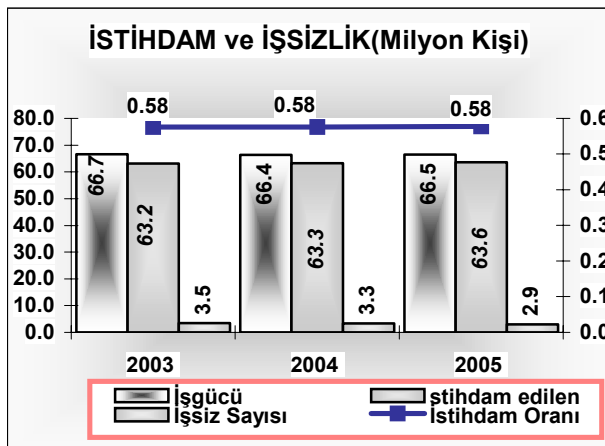
Japonya'da 2005 yılında 2004 yılına göre istihdam edilen kişi sayısı 270 bin kişi artarken işsiz sayısında 190 bin azalış kaydedildi.

Japonya İstatistik Bürosu'nun açıklamalarına göre 2005 yılı sonunda istihdam edilen kişi sayısı, bir önceki yıla göre 270 bin kişi artarak 63 milyon 560 bin kişi oldu. İstihdam oranı ise (istihdamın 15 yaş ve üzeri nüfusa oranı) yüzde 58 ile bir önceki yıla göre değişmedi. Bu oran, erkek nüfusta yüzde 70 olurken kadın nüfusta yüzde 46 seviyesinde kaldı.

İşgücü Durumu

	Milyon Kişi		Bir Önceki Yıla Göre Değişme	
	2004	2005	Bin Kişi	Yüzde
15 + yaş üzeri nüfus	109.9	110.1	170	0.2
İşgücü	66.4	66.5	80	0.1
İstihdam edilen	63.3	63.6	270	0.4
İşsiz Sayısı	3.1	2.9	-190	-6.1
İşgücüne katılmayanlar	43.4	43.5	100	0.2
İşgücüne katılım Oranı	60.4	60.4		0.0
İşsizlik Oranı(1)	4.7	4.4		-0.3

(1) Orijinal seri

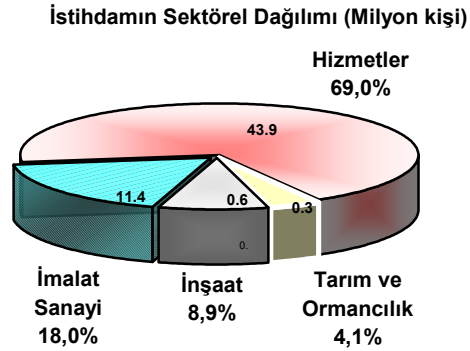

İşgücüne katılmayanların sayısı, 100 bin kişi artışla 43 milyon 460 bin kişi olurken yüzde 60.4 olan işgücüne katılım oranı ise geçen yıl ile aynı seviyede kaldı.

Bir önceki yıla göre 190 bin kişi azalan işsiz sayısı, 2 milyon 940 bin kişi oldu. Orijinal serilere göre işsizlik oranı yüzde 4.4 ile bir önceki yıla göre 0.3 puan azaldı.

İstihdamın sektörel dağılımına bakıldığında ise hizmetler sektöründe istihdam edilenlerin toplam istihdam içindeki payı yüzde 69 iken tarım sektöründe yüzde 4.1; imalat sanayiinde yüzde 18 ve inşaatta yüzde 8.9 oldu.

www.stat.go.jp, 31 Ocak 2006

ABD Cari İşlemler Açığı New York Merkez Bankası Başkanını Endişelendiriyor

New York Merkez Bankası Başkanı Timothy Geithner, ABD cari işlemler açığının sürdürülebilir olmadığını ve ticaret açığı arttıkça doların ani düşüş riskinin de arttığını kaydetti. Geithner'e göre, ABD cari işlemler açığı gibi küresel istikrarsızlıklar, dünya ekonomisi için tehdit ve risk oluşturuyor.

Londra'da "Royal Institute of International Affairs" ta konuşma yapan Geithner, cari işlemler açığının kapanmasında, faiz oranlarını artırıp iç talep artışını ve ithalat talebini yavaşlatacak para politikalarının rolü olmadığını belirtiyor. Birçok ekonomist, cari işlemler açığının dolar üzerinde yarattığı risklerin, Asya merkez bankalarından gelen destekle azaldığını düşünüyor. Ancak Geithner, bu durumun uzun vadede çok az yarar sağlayacağını kaydediyor. Geithner, ABD politikacılarının bütçe açığını azaltmalarını talep ediyor.

Financial Times, 24 Ocak 2006, Syf:5

Fed Başkanı Greenspan Ticari Kuruluşların Borç Verme Şirketlerine Sahip Olmasına Karşı

Greenspan, ABD Temsilciler Meclisi Mali Hizmetler Komitesi üyesi Cumhuriyetçi Jim Leach'in soru önermesine, 20 sayfalık bir mektupla cevap vermiştir. Greenspan 20 Ocak tarihinde gönderdiği mektubunda ticari işletmelerin "sanayi borç verme şirketleri" kurmasına izin veren 1987 tarihli yasanın değiştirilmesi gerektiğine dikkat çekmektedir. Bazen "sanayi bankaları" olarak da adlandırılan bu kuruluşların 1987 yılında 3.8 milyar dolar borç vermişken hızlı bir büyüme kaydederek 2004'te 140 milyar dolar borç verdiğini ifade etmektedir.

Greenspan, aralarında General Electric, Volkswagen BMW, General Motors gibi büyük şirketler ve Merrill Lynch gibi mali kuruluşların da bulunduğu çok sayıda şirketin, kanun çerçevesinde kendilerine tanınan hakkı kullanarak "sanayi borç verme şirketine" sahip olduğunu yani banka sahibi olduğunu, ancak bu bankaların, Fed'in denetiminde ve gözetiminde olmadığını belirtiyor. Greenspan, bu durumu kanuni boşluk olarak nitelendiriyor

ve buna şiddetle karşı çıkıyor. Greenspan, bankacılıkla ticari şirket ilişkisinin ayrılmasını savunuyor.

Bu konu, Wall-Mart Mağazalarının, sanayi borç verme şirketi istisnası tanıyan kanuna uygun olarak Utah'da bir banka kurmak üzere başvuruda bulunmasıyla yeniden gündeme gelmiş bulunuyor.

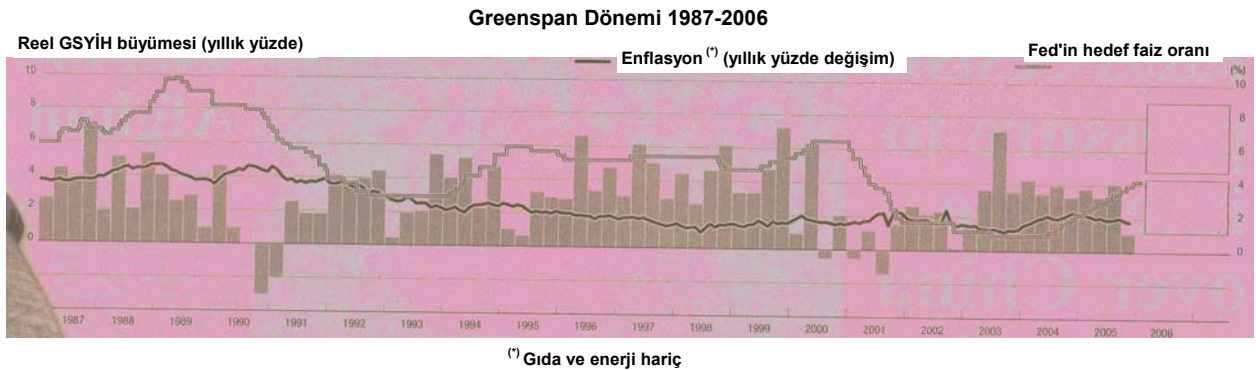
The Wall Street Journal, 26 Ocak 2006, Syf:10

Ben Bernanke Fed Başkanlığını Greenspan'dan Devraldı

31 Ocak 2006'da yapılan Fed toplantısında faiz oranları 14. kez çeyrek puan artırılarak yüzde 4.5'e yükseltildi. Ancak bu toplantının en önemli özelliği, 18 yıldır Fed Başkanlığı'nı yürüten Greenspan'ın başkanlık ettiği son toplantı olmasıydı. Greenspan, bu göreve Ronald Reagan tarafından 1987 yılı Ağustos ayında atanmıştı. Daha sonra George Bush, Bill Clinton ve George W. Bush tarafından dörder yıllık başkanlık süreleri beş kez uzatılmıştı. Greenspan'ın başkanlığı döneminde ABD ekonomisi istikrarlı bir büyüme sağladı ve enflasyon kontrol altında tutuldu. Bunda kısmen 1990'ların ortalarında ABD'de sağlanan verimlilik artışlarının ve kısmen de dünyadaki enflasyonist baskıların azalmasının rolü oldu. Yeni gelen başkanın, Fed'in Greenspan döneminde kazandığı saygınlıktan ve oluşturduğu çalışma kadrosundan yararlanacağına dikkat çekiliyor.

Aslında Greenspan, Fed Başkanlığı'na, doların değerinin düştüğü enflasyonist baskıların arttığı ve Fed'in faiz oranlarını artırmakta çok yavaş davrandığı için eleştirildiği zor bir dönemde atanmıştı. Göreve gelişinden iki ay sonra tarihe kara Pazartesi olarak geçen menkul kıymetler borsası düşüşü yaşanmıştı. 17 Ekim 1987 günü menkul kıymetler borsasında tarihte görülen en büyük bir günlük düşüş görülmüş; henüz deneyimi olmayan Fed Başkanı, bu olaya kendisine menkul kıymetler borsasındaki düşüşün ekonomi üzerindeki etkilerini bekleyip görmesi konusunda yapılan tavsiyeleri dikkate almadan piyasaya likidite sürerek cevap vermiş ve zararın genişlemesini önlenmeyi başarmıştır.

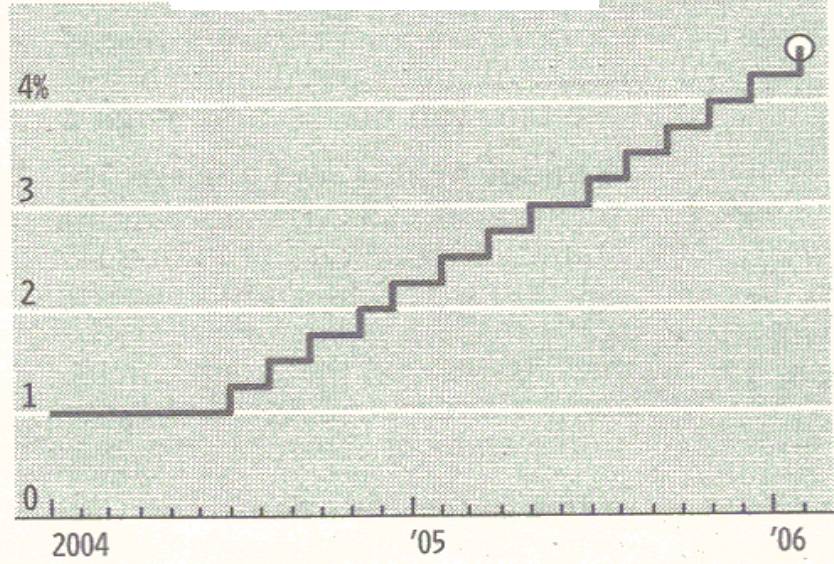
Şimdi bu tavır, Fed'in yaklaşımı olarak yerleşmiştir. Daha sonra 1998'de cereyan eden Asya krizi ve Rusya'nın borçlarını ödememesinin ardından da 11 Eylül 2001'deki terörist saldırısının ardından da Fed hep piyasayı likidite ile beslemiş; piyasaya likidite sürmüştür.

Fed, istikrarlı bir büyüme sağlamış ve enflasyonu kontrol altında tutmayı başarmış olduğundan son yıllarda petrol fiyatlarındaki artışlara rağmen enflasyonist beklentiler kontrol altında olmaya devam etmiş ve merkez bankaları, 1970’lerde olduğu gibi bir stagflasyonla karşılaşmamıştır.

Son yıllarda menkul değerlerin fiyatlarındaki enflasyon, tüketici fiyatlarındaki enflasyondan daha önemli olmuştur.

Federal Fonların Faiz Oranları

Kaynak: WSJ Market Dat Group; Federal Reserve

2000 yılında menkul kıymetler borsasındaki şişkinliğin ardından 2001’de sadece ılımlı bir resesyona yaşanmıştır. Daha sonra terörist saldırılara rağmen ABD ekonomisi de kesintisiz bir büyüme dönemine girmiştir. Fakat Bernanke, son yıllarda canlanan bir emlak piyasası devralmıştır. Bazı çevrelerce bu canlılık,

hane halkının tasarruf oranını düşürdüğü ve cari açığın rekor düzeylere yükselmesine sebep olduğu gibi endişelerle çok eleştirilmektedir.

Geçen hafta Amerikan Enterprise Institute’da Greenspan’dan sonra hayat konulu bir forumda konuşan eski Fed yöneticisi ve Bush’un ilk dönemindeki danışmanı Lary Lihdsey, şu sıralarda Fed’in faiz artışlarına son verip vermemeyi tartışıyor olması nedeniyle Ben Bernanke’nin başkanlığının ilk aylarının biraz zor geçeceğini ifade etmektedir.

Greenspan, 18 yılı aşan başkanlığı süresince Federal Açık piyasalar komitesinin bazıları acil olmak üzere 155 toplantısına başkanlık etmiştir. Bernanke’nin başkanlık edeceği ilk toplantı ise 31 Mart 2006’da olacak. Bernanke, 15 ve 16 Şubat’ta Kongre üyelerinin huzurunda ekonomi ve para politikalarını anlatacak.

Ben Bernanke, uzlaşmacı bir şahsiyet olarak tanınıyor. Princeton Üniversitesi Ekonomi Bölümü Başkanı iken 2002 yılında Fed yöneticiliğine getirilmiş ve bu görevi 2005’e kadar sürdürmüştür. 1913 yılında Kongrenin onayı ile kurulan Federal Reserve’in faiz oranları ve para politikası hakkında karar verecek olan en önemli organı, Federal Açık Piyasalar Komitesi’dir. Bu Komite, Fed Başkanı, Bölgesel Fed guvernörleri ve ABD Başkanı’nın atadığı beş yöneticiden oluşmaktadır.

KRONOLOJİ

1987 Ağustos	Greenspan'ın ilk dönemi başladı
1987 Ekim	Kara Cuma. Menkul Kıymetler Piyasaları çöktü
1990 Ağustos	ABD'de resesyon başladı
1994 Şubat	Fed, beş yıldan beri ilk kez faiz oranlarını yükseltti
1998 Ağustos	Rusya'da Mali Kriz
2000 Ocak	Menkul Kıymetler piyasaları tepe noktasına ulaştı
2001 Eylül	Terörist Saldırı
2003 Mart	Irak'ın İstilas
2005 Ağustos	Petrol Fiyatları tepe noktasına ulaştı
2006 Şubat	Bernanke, Fed Başkanlığı'nı devralıyor
2006 Mart	Greenspan'ın 80'inci doğum günü

Financial Times, 27-29 Ocak 2006, Syf:3

The Wall Steet Journal , 30 Ocak 2006 Syf:14, 15

The Wall Steet Journal, 1 Şubat 2006, Syf:1-2

Hindistan ve Çin Davos Gündeminde

Davos'ta yapılan Dünya Ekonomik Forumu toplantısı gündeminin en önemli maddelerinden birisi, Hindistan ve Çin'in dünya ekonomisinde giderek artan önemi oldu. 2005 yılında dünya ekonomisindeki iyileşmenin nedeni olarak Hindistan ve Çin'deki güçlü büyümeyi gören kimi ekonomistler, bu ülkelerdeki büyümenin, bu yıl ve önümüzdeki yıl da sağlıklı bir şekilde devam edeceğine inanırken karamsar düşünen kimi ekonomistler, dünya ekonomisinin hala tehlikeli bir şekilde Amerika'nın tüketimine bağımlı olduğunu ileri sürüyorlar. Bazıları da Çin ve Hindistan'ın sadece ucuz işgücü ve offshore faaliyetleri sayesinde geliştiğini kaydediyor.

Çin'in geçtiğimiz günlerde yayınlanan ekonomik verileri, ülkenin İngiltere ve Fransa'yı geçerek dünyanın dördüncü büyük ekonomisi olduğunu kanıtladı. İyimser yatırımcıların bakış açısını yansıtan London Business School Dekanı Laura Tyson, bir yıl öncesine ait doların ve varlık fiyatlarının çöküş yaşayacağı uyarılarının gerçekleşmediğini belirterek 2006 yılında dünya ekonomisinde düşük oranlı, ancak istikrarlı bir büyüme yaşanmasının mümkün olduğunu kaydetti. Doların değeri ve Amerikan ekonomisi konularında her zaman karamsar olduğu bilinen Goldman Sachs baş ekonomisti Jim O'Neill, dünya ekonomisinin Amerikan ekonomisinde yaşanacak bir yavaşlamaya karşı eski yıllarda olduğundan daha dayanıklı olduğu inancında.

Öte yandan Morgan Stanley baş ekonomisti Stephen Roach, 2005 yılında kriz yaşanmamış olmasının, ABD'li tüketicilerin sorunlarını çözmediğini belirtirken Çin ekonomisinin aşırı kapasitesinden dolayı Çin Merkez Bankası Başkanı Min Zhu'nun endişelerini paylaşıyor.

Roach, Çin ekonomisini değerlendirirken bu ülkenin ihracatın artırılması için tüketici talebi yerine iç üretime ağırlık verdiğini kaydediyor. Çin, ulusal gelirin yaklaşık olarak yarısını tasarruf ediyor ki bu oran, benzer durumdaki ülkelerden çok daha fazla. Çin Ulusal Kongresi Başkan Yardımcısı Cheng Siwei, ekonomik büyümenin sağlıklı bir seyir izlemekte olduğunu belirtirken önümüzdeki beş yıllık dönem için iki haneli büyüme rakamları yerine yüzde 8'lik büyüme hedeflendiğini ve yoksullukla ve çevresel problemlerle mücadelenin amaçlandığını söyledi. Çin'in yüksek tasarruf oranının düşürülmezse gelecekte ekonomi açısından problem yaratacağını kaydeden Siwei, hükümetin sosyal güvenlik ağını geliştirmek ve mali sektör reformu suretiyle tasarruf oranını düşürmeye çalıştığını sözlerine ekledi.

Şimdi ekonomistlerin gündemindeki kritik sorulardan biri Hindistan ve Çin gibi ülkelerin milyonlarca yeni tüketici yaratarak dünya ekonomisini güçlendirip güçlendirmeyeceği. Merkezi California'da bulunan teknoloji şirketi Synopsys'in yöneticisi Aart de Geus, Amerika ve Avrupa'nın Hindistan piyasasına yönelik ihracatının artmasının offshore'a kayan işlerden kaynaklı endişeleri hafiflettiğini belirtiyor.

Hindistan iş dünyası temsilcileri de ülkenin sadece offshore ofisi ve yazılım hizmetleri merkezi olduğu yönündeki genel inanın değişmekte olduğunu; üretimin artık Çin'in tekelinde olmadığını kaydediyorlar. Hindistan otomotiv şirketi Mahindra&Mahindra'nın Başkan Yardımcısı Anand Mahindra, bilgi teknolojileri sektörünün bir milyar insana iş olanağı sağlayamayacağını söylüyor. Mahindra'ya göre Hindistan, Çin ile rekabet için ucuz ve yoğun üretim yerine Çin'e üstünlük sağlayabileceği teknoloji bağlantılı üretime gitmeyi tercih ediyor.

Financial Times, 26 Ocak 2006, Syf:2

Barroso: AB Reformlarını Engellemeyin

Avrupa Komisyonu Başkanı José Manuel Barroso, Birliğin hizmetler piyasasına yönelik reformlarının engellenmemesi gerektiğini ve bu reformların Avrupa'da istihdamın artırılması için hayati önem taşıdığını kaydetti. Fransız ulusal meclisinde özellikle sol kanattan parlamenterlerin yoğun sorularına maruz kalan Barroso, iş bulma hakkının en önemli hak olduğunu vurgularken bu çerçevede düzgün işleyen bir hizmetler piyasası ve küçük ve orta ölçekli işletmelerin çok büyük önem taşıdığını kaydetti.

Avrupa Birliği'nde büyüme ve istihdam girişimine yönelik yıllık ilerleme raporun tanıtımını yapan Barroso, Mart ayında Brüksel'de yapılacak ekonomik zirvede hizmetler sektörü direktifinin yeniden yapılmasına yönelik öneriler sunacağı taahhüdünde bulundu.

Öte yandan Avrupa Birliği'nde hizmetler sektöründe iç Pazar oluşturulmasının “sosyal damping”e neden olacağı endişesi taşıyan sosyalistler, Barroso'nun bu planına şiddetle karşı çıkıyorlar. Sosyalist gruplar, Doğu Avrupa'da yerleşik hizmet sağlayıcıların, düşük sosyal güvenlik standartları nedeniyle avantaj sağlamasından çekiniyorlar.

Barroso ise planına yönelik eleştirilere rağmen bu konuda Avrupa genelinde bir fikir birliği sağlandığı inancında. 2000 yılında açıklanan “Lizbon gündeminin” başarısızlığı uğradığını itiraf eden Barroso, liderlerden araştırma-geliştirme harcamalarının GSYİH'nin yüzde 3'üne yükseltilmesi ve istihdam oranının yüzde 70'e yükseltilmesi konularına odaklanmalarını talep ediyor. Bu amaca yönelik politikalar için de üniversitelerde araştırma-geliştirme faaliyetlerine yapılan yatırımlar sayesinde yüksek büyüme oranlarına ulaşan İskandinav ülkelerini örnek gösteriyor. Bir diğer politika örneği de Danimarka'da uygulanmakta olan ve gençleri, kadınları ve yaşlıları daha fazla çalışma hayatına sokan esnek istihdam piyasası modeli “flexicurity.”

Barroso, üye ülkelerin istihdam ve büyüme konusunda yeni hedeflere ulaşmak için neler yapabileceklerine ilişkin bir tavsiyeler listesi de yayınladı. Liste aşağıdaki şekilde özetlenebilir:

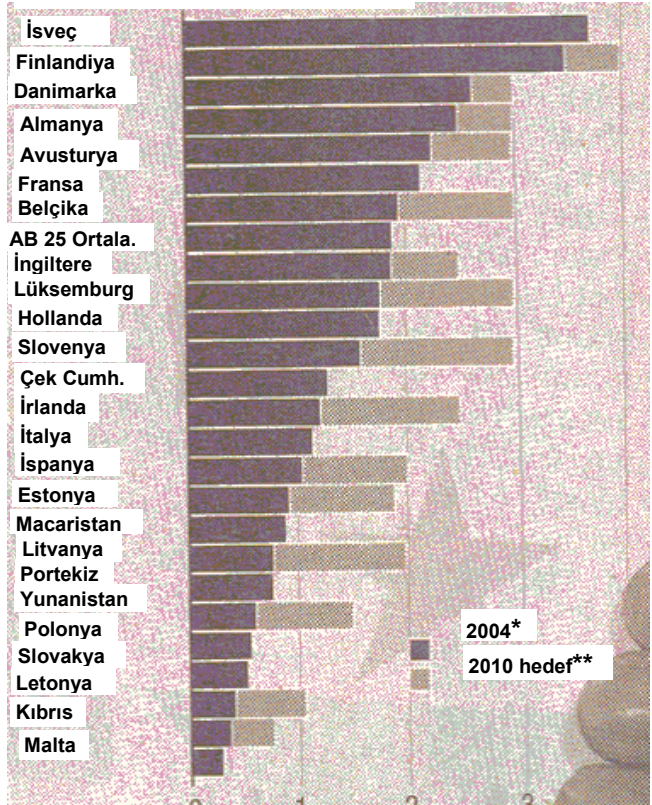
Avusturya: Hizmetlerde rekabetin geliştirilmesi; yaşlı insanların düşük istihdam oranı sorununa çözüm bulunması.

Belçika: İstihdam üzerindeki vergilerin düşürülmesi; bölgesel istihdam farklılıkları ile mücadele edilmesi.

Kıbrıs: Sosyal güvenlik sisteminde reform; okullardan erken ayrılanların oranının düşürülmesi.

Çek Cumhuriyeti: Emeklilik ve sağlık hizmetleri sisteminde reform; yaşam boyu eğitimin desteklenmesi.

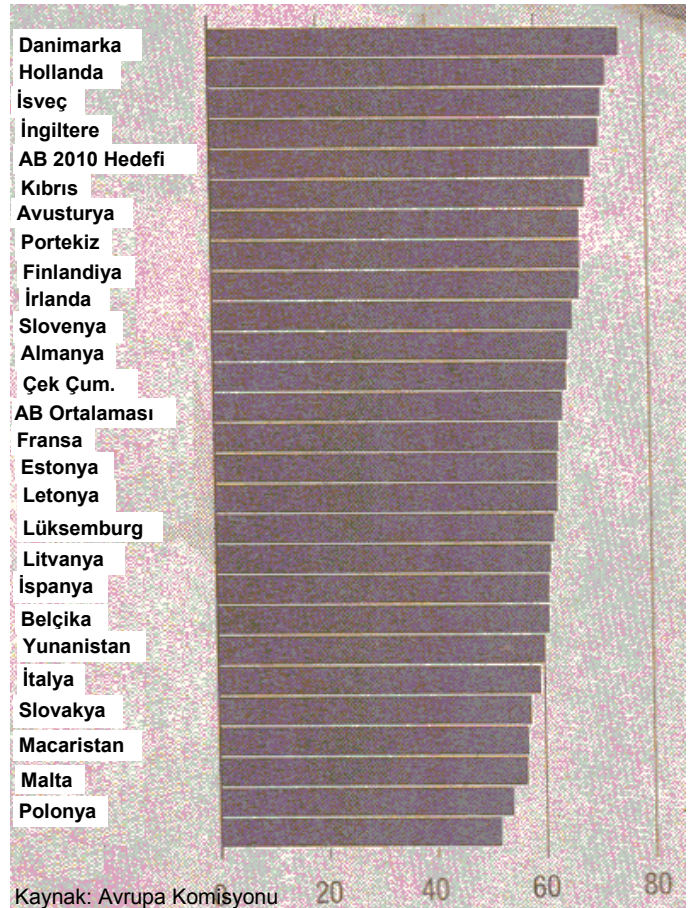
GSYİH'nin Yüzdesi Olarak Araştırma Geliştirme Harcamaları

* İspanya, İtalya, Lüksemburg, Portekiz ve İngiltere 2003

** Kıbrıs ve Litvanya 2008, İrlanda 2013, İngiltere 2004

İstihdam Oranları (yüzde olarak- 2004)

Kaynak: Avrupa Komisyonu

Danimarka: İstihdam arzını yükseltmeye yönelik spesifik önlemler alınması; rekabetin geliştirilmesine yönelik ayrıntılı planlar yapılması.

Estonya: Özel araştırma-geliştirme yatırımlarına ve daha kapsamlı istihdam piyasası politikası üzerine odaklanması.

Finlandiya: Hizmetlerde daha fazla rekabet sağlanması ve yaşlı çalışanları iş hayatında tutacak girişimler.

Fransa: Özellikle hizmetler sektöründe piyasaların dışa açılması; çalışanların adaptasyon kabiliyetlerinin geliştirilmesi.

Almanya: Kamu ihalelerinde rekabetin güçlendirilmesi; vasıfsız çalışanların ve göçmenlerin istihdam piyasasına entegrasyonu.

Yunanistan: Araştırma-geliştirme stratejilerinin geliştirilmesi; kamu yönetiminin modernleştirilmesi.

Macaristan: Network sektöründe rekabetin güçlendirilmesi; küçük ve orta ölçekli işletmeler için iş ortamının iyileştirilmesi.

İrlanda: Daha sıkı araştırma-geliştirme politikaları; emeklilik sigortası konusunun çözümlenmesi.

İtalya: Hizmetler ve network sektörlerinde rekabetin yoğunlaştırılması; işgücü arzının yükseltilmesi.

Letonya: Eğitim ve iş camiası arasında ortaklığın teşvik edilmesi; yaşam boyu eğitim stratejisi geliştirilmesi.

Litvanya: Araştırma-geliştirmeye yönelik kamu harcamalarının artırılması; işgücünün hareketliliğinin geliştirilmesi.

Lüksemburg: Araştırma ve buluşlar üzerinde çalışılması; yaşlı ve engelli çalışanların durumlarının iyileştirilmesi.

Malta: Düzenleme sisteminin iyileştirilmesi; işgücü üzerindeki vergilerin düşürülmesi.

Hollanda: Etnik azınlıkların işgücü piyasasına entegrasyonu; yarı zamanlı çalışanların çalışma saatlerinin artırılması.

Polonya: Rekabet üzerine odaklanması; istihdam oranlarının yükseltilmesi konusunda daha fazla faaliyet.

Portekiz: Enerji ve telekomünikasyon alanlarında rekabetin desteklenmesi; çalışanların adaptasyon yeteneğinin güçlendirilmesi.

Slovakya: Araştırma-geliştirmenin teşvik edilmesi; Romanlar ve engelliler gibi grupların entegrasyonunun sağlanması.

Slovenya: Araştırma-geliştirme politikalarında tutarlılık; daha istikrarlı bir emeklilik sistemi.

İspanya: Perakende ve elektrik sektörlerinde rekabetin güçlendirilmesi üzerinde çalışılması; kadınların istihdam oranının yükseltilmesi.

İsveç: Hizmetler sektöründe rekabetin geliştirilmesi; işgücü arzının artırılması.

İngiltere: Ulaşım altyapısının geliştirilmesi; mağdurlar için istihdam olanaklarının geliştirilmesi.

Financial Times,26 Ocak,Syf:4

Avrupa Birliğinin Eski ve Yeni Üyeleri Arasında KDV Anlaşmazlığı

Avrupa Birliği genelinde belirli sektörlerde düşük KDV oranı uygulaması, eski ve yeni üyeler arasında gerginliğe neden oluyor. Geçtiğimiz hafta AB Maliye Bakanları (ECOFIN) toplantısında emek yoğun beş sektörde düşük KDV oranı uygulamasının 2010 yılına kadar uzatılması üzerinde anlaşmaya varılırken yeni üyelerden Polonya, Çek Cumhuriyeti ve Kıbrıs, kararı veto etmiş ve düşük KDV oranlarının uygulanacağı mal ve hizmetlerin kapsamının genişletilmesini talep etmişti.

Her üç ülke de Birlikten gelen baskılara boyun eğmeyecek gibi görünmekle birlikte Polonya Maliye Bakanı Zyta Gilowska, konuya ilişkin olarak yapılan müzakerelerin olumlu sonuçlanacağına inandıklarını ifade etti. Anlaşmazlıkların merkezinde, ülkelerin belirli maddelerde tüm AB üyeleri tarafından kabul edilen minimum yüzde 15 yerine düşük KDV oranı uygulama hakkı yer alıyor. Hangi mal ve hizmetlerin düşük KDV oranı listesine alınacağı konusu beş yıldan fazla bir süredir tartışılırken geçtiğimiz günlerde 22 ülkenin maliye bakanları, küçük tamiratlar, ev bakımı ve kuaförlük hizmetleri gibi sektörleri içine alan beş emek yoğun sektörde düşük KDV oranı uygulamasını 2010 yılına kadar uzatma kararı aldılar. Ancak Polonya, Çek Cumhuriyeti ve Kıbrıs, kararı veto etmeleri nedeniyle diğer üyelerin eleştirisi oklarına hedef oldular. Üç ülke, düşük KDV oranı uygulamasının, katılım sürecinde belirlenen inşaat, tarım makineleri ve çocuk kitapları gibi malları da kapsamasını istiyor.

Financial Times, 26 Ocak 2006, Syf:4

Avrupa ve ABD Doha Görüşmeleri Konusunda Anlaşmazlık Yaşıyor

ABD ve Avrupa Birliği, Doha ticaret görüşmelerinde çözümsüzlüğü aşma girişimini kimin başlatacağı konusunda hala anlaşmazlık yaşıyor. AB Ticaret Komiseri Peter Mandelson ve ABD Ticaret Temsilcisi Rob Portman, Dünya Ticaret Örgütü'nün Aralık ayında Hong Kong'ta yaptığı bakanlar toplantısında, temel konuların çözümsüz bırakılmasından bu yana herhangi bir tutum değişikliği olmadığını kaydediyor.

Peter Mandelson, tarım, mal ve hizmetler dahil tüm sektörlerin korumacılık uygulamalarında büyük kesintiler yapmayı hedeflediğini vurguluyor. AB'nin tarım tarifelerini indirme teklifi, ancak diğer ülkeler mal ve hizmetlerin korumacılık uygulamalarında kesintiye gitmeyi kabul ederse gündeme gelebilir.

Mandelson, Avrupa'nın Doha Görüşmeleri'nin başarıya ulaşmasını istediğini ve bu başarının anahtarının artık Avrupa'ya ait olmadığını kaydediyor. Doha Görüşmeleri'nin başarısında Hindistan ve Brezilya gibi gelişmekte olan ülkelere de sorumluluk düştüğünü sözlerine ekliyor.

AB'nin tarım tarifelerinde ABD'nin teklif ettiği yüzde 66 yerine ortalama yüzde 39 kesintiye gitme teklifi, Avrupa piyasalarına sınırlı erişim anlamına geliyor ve bu durumda buğday üreticisi Hindistan gibi büyük ülkelerin ihracatları için Avrupa piyasaları açılmış oluyor. Davos'ta toplanacak 25 Bakan, ticaret görüşmelerindeki sınırlı gelişimi ele alacak. Mandelson, piyasa erişiminde önemli gelişmelere yönelik taahhüdü, AB'nin hala tam anlamıyla yerine getiremediğini belirtiyor.

Financial Times, 24 Ocak 2006, Syf:4

Euro Alanının Genişletilmesine Karşı Almanya'dan Uyarı

Almanya Merkez Bankası Bundesbank, euro alanının genişletilmesinin aceleyle getirilmesine karşı uyarıda bulundu. Euro alanına girmesi beklenen Estonya'yı da cari işlemler açığının büyüklüğü sebebiyle eleştirdi.

Estonya'nın, 12 üyeli euro alanına, gelecek yılın Ocak ayında girmesi bekleniyordu; ancak hem Estonya hem de Litvanya'nın üyelik kriterlerini yerine getirebilme ümitleri, yükselen enerji fiyatlarının enflasyonu arttırmasıyla suya düştü.

Alman Merkez Bankası'nın müdahalesi, euro alanına girmenin ekonomik büyümeyi arttıracığını düşünen yeni AB üyeleri için de bir darbe oldu. Ocak 2007'de euro alanına girebilecek tek ülke Slovenya olacak gibi görünüyor.

Bundesbank, Avrupa Merkez Bankası bünyesinde oldukça önemli bir rol oynuyor. Bundesbank, aylık bültenlerinin sonuncusunda hangi ülkenin ne zaman euro alanına girmesi gerektiğini belirtmezken bu konuda acele edilmesinin, doğru bir kur belirlemeyi zorlaştıracağını öne sürdü. Yanlış bir döviz kurunun ise cari açığı arttıracığını ve "karşılığında ayarlama giderleri" yaratacağını da ekledi.

Euro alanına katılımın resmi kriterlerinde cari açıklar konusunda bir açıklama yer almıyor; ancak Bundesbank, ortaya çıkan açığın, refah düzeyi daha yüksek olan ülkelere erişebilme sürecinde normal olduğunu belirtti.

Ne var ki banka, Estonya ve Macaristan'ın açıklarının, kalkınma dönemlerinde olması gerekenden çok daha yüksek olduğunu ifade etti. Estonya'nın cari açığı, geçtiğimiz yıl, GSYİH'nin yüzde 10'u düzeyinde gerçekleşmişti.

Financial Times, 24 Ocak 2006, Syf:1

Fransız Korumacılığı AB'nin Tepkisini Çekiyor

Avrupa Birliği İç Piyasa Komiseri Charlie McCreevy, Fransa Hükümetinin 31 Aralık tarihinde 'dış satın alımlardan etkilenen çok sayıdaki yerli şirketi koruma amacıyla hazırladığı kararnamenin' temel hükümlerini, "ayrımçı" ve "korumacı" olarak nitelendiriyor. Fransa'ya, kararnameyi haklı çıkarması için bir ay süre verildi. Aksi takdirde, Brüksel tarafından yasal işlem başlatılacak.

McCreevy, Fransa Hükümetine gönderdiği dört sayfalık mektupta, satın alma faaliyetlerine yönelik hazırlanan ve 31 Aralık tarihinde yayınlanan kararnameyle ilgili eleştirilerini ayrıntılı bir şekilde dile getirdi. Brüksel'in müdahalesi, Komisyon'un AB üyesi 25 ülkede ayırıcılık ve korumacılık tedbirlerinin artmasına yönelik endişelerini yansıtıyor.

Komisyon, sadece bireysel şirketleri değil, tüm sektörleri dış satın alımlardan koruyacak tedbirleri sorguluyor. Kararnameye göre Fransa hükümeti, 11 hassas sektörün dış satın alım faaliyetlerinde veto hakkına sahip. Paris, kararnamenin Komisyon'la yakın işbirliği içerisinde hazırlandığını ancak Brüksel'in bunu kabul etmediğini kaydediyor.

McCreevy'nin sözcüsü, Fransız şirketin sadece bir kısmını satın almak isteyenler için hükümet onayını gerektiren hükmün de Komisyon tarafından incelendiğini belirtiyor.

Fransa, AB içindeki ve dışındaki şirketleri ayırarak Komisyon'un eleştirilerinden kaçabilmeyi umuyor. Sonuç olarak, diğer AB ülkelerinin şirketleri, ABD ya da Çin şirketlerine göre daha hafif şartlara maruz kalacak.

Financial Times, 27 Ocak 2006, Syf:1

Fransa ve İngiltere Savunma Bakanları Avrupa Ortak Enerji Politikası Arayışında

Enerji fiyatlarının rekor düzeylerde yükselmesi ve Rusya ile Ukrayna arasındaki gaz fiyatı anlaşmazlığı, Fransa ve İngiltere'de enerji güvenliği konusunun aciliyet kazanmasına sebep oldu. İki ülke arasındaki gayri resmi görüşmelerde enerji konusunda giderek artan ithal bağımlılığına karşı ortak bir politikaya ihtiyaç olup olmadığı tartışılıyor.

Fransa Savunma Bakanlığı Stratejik İşler Müdürü Christophe-Alexandre Paillard, savunma ve ekonomide olduğu gibi iki ülke yetkililerinin ortak bir politika geliştirmeye çalıştıklarını ve bu konudaki nihai dokümanın, yıl sonuna kadar Avrupa Komisyonu'na sunulacağını söyledi. Paillard, her iki ülkede de politik açıdan ortak politikaya karşı çıkanlar olduğunu ifade etti.

Bu konudaki tartışmalar, Rusya gibi enerji üreticilerine karşı enerji üretim bölgelerinde istikrarın sağlanması ve ordunun enerji ihtiyacının karşılanması konularında ortak bir politika geliştirilmesi üzerinde yoğunlaşıyor.

Financial Times, 27 Ocak 2006, Syf: 4

Orta Avrupa Ülkeleri Rus Doğalgazı Konusunda AB'den Yardım Talep Ediyor

Budapeşte'de toplanan 8 Orta ve Doğu Avrupa ülkesi, Rus doğalgazına bağımlılıklarının azaltılabilmesi için Brüksel'den yardım istedi. Bu ülkeler, politik anlaşmazlıklar ve teknik sorunlar yüzünden aniden gazlarının kesilmesi durumunda daha az zarar görmek için bir plan üzerinde anlaşmış bulunuyor. Bu plan, ortak gaz depolama tesislerinin kurulmasını, Türkiye'den Avusturya'ya boru hatları ile petrol ve doğal gaz taşınmasını öngören Nabocco projesinin hızlandırılmasını ve Hırvatistan ile Polonya'da sıvılaştırılmış doğalgaz (LNG) terminali kurulmasını içeriyor. Proje kapsamında daha küçük bölgesel boru hatları da tasarlanıyor.

Polonya, Çek Cumhuriyeti Slovakya, Avusturya, Macaristan, Slovenya, Hırvatistan ve Romanya'dan oluşan grup, aynı zamanda Brüksel'den Rusya ile gerekli gaz arzını garanti etmek amacıyla görüşmelerde bulunmasını istiyor.

Bu arada Hırvatistan ve Macaristan hükümetleri, Hırvatistan'ın Krk adasında yaklaşık 1 milyar dolara mal olacak bir LPG terminali inşa etmek konusunda anlaşmış bulunuyor. Terminal, 340 km'lik boru hattı ile Macaristan'a bağlanacak.

Polonya ise LNG tesisini Baltık Denizi'nde kurarak Norveç gazından daha çok yararlanmak istiyor.

8 ülkeden oluşan bu grup, bundan sonraki toplantılarında 3 Baltık ülkesi ile Sırbistan ve Bosna'nın da katılımı ile daha da genişleyecek. Ülkelerin hepsi, AB'nin enerji politikalarında daha sıkı işbirliğini desteklemesini ve Mart ayında bir enerji zirvesi toplanmasını istiyor. Grup, bu konuda bir de yazılı metin hazırlıyor.

Financial Times, 28-29 Ocak 2006, Syf:2

Bosna-Hersek AB ile Üyeliğin İlk Basamağı Olan Görüşmelere Başladı

AB Dışişleri Bakanlarının, Kasım ayında görüşmelere başlanmasını onaylaması üzerine "istikrar ve ortaklık," üzerindeki görüşmeler Saraybosna'da başlamıştır.

The Wall Street Journal, 26 Ocak 2006, Syf:10

Ukrayna'ya Doğalgaz Konusunda Baskılar Artıyor

Ukrayna hükümeti, bu ay Rusya ile doğalgaz anlaşması imzaladı; ancak bu anlaşmanın revize edilmesi için iç ve dış baskılar giderek artıyor. Anlaşmaya göre Ukrayna'ya petrol arz etmeye tek yetkili şirket, bir yarısı Rus Gazprom'a ve diğer yarısı adı belirtilmeyen yararlanıcılar adına Avusturya'da kayıtlı Centragas Holding'e ait Ros UkrEnergo. Hükümetten Ros Ukr Energo'nun rolünün azaltılması veya tamamen iptal edilmesi isteniyor. Ancak doğalgaz anlaşması konusunda çalışan Ukrayna Başbakanı yardımcısının danışmanı Alex Danilyuk, Gazprom'un Özbekistan, Kazakistan ve Rusya'dan transit gaz geçişi ve Ukrayna sınırında gaz teslimi konusunda tek yetkili Ros Ukr Energo. Olduğunu bu sebeple şirketin daha da güçlü bir rol üstlenebileceğini ifade ediyor.

Ukrayna'nın anti-monopol komitesi RosUkrEnergo konusunda yeterli bilgiye sahip olmadıklarını söyledi. Bunun üzerine Rusya ile Ukrayna arasında varılan anlaşmayı tamamlayacak olan kontratların imzalanması ikinci kez ertelendi.

Ukrayna Başbakanı Yuri Yekhanurov ve Rusya Başbakan Yardımcısı Viktor Khristenko, sorunun önemli olmadığını ve aşılmaya çalışıldığını ifade ettiler. Ancak gözlemciler, rolünü yeniden gözden geçirmesi konusunda Ukrayna'nın RosUkrEnergo'nun hem yurtiçi hem yurtdışı baskıların arttığını belirtiyor.

Anlaşma uyarınca RosUkrEnergo, Ukrayna'da doğalgazı devlet petrol ve doğalgaz şirketi Nafto gaz ile yüzde 50-50 ortak teşebbüs kurarak satacak. Fakat anlaşmanın bu bölümünün gerçekleşmesi için anti-monopol komitesinin onayı gerekiyor. Anti-monopol komitesinin başkanı ise Mart ayında yapılacak seçimlerde muhalefetteki "Regions" partiden seçimlere katılacak olan Olexy Kostusyev.

Anti-monopol komitesinin sözcüsü Bohdan Yaky myuk, uzmanlarının RosUkrEnergo şirketine, yardım etmek üzere yoğun bir biçimde çalıştıklarını; ancak şirketin kimin veya hangi organizasyon tarafından kontrol edildiğini ve Ukrayna gaz pazarında eğer varsa diğer bağlantılarının kimler olduğunu açıklamaya yarayacak hiçbir bilgi vermediğini söylüyor. Yakynyuk, bu durumda şirkete müsaade edip etmeyeceklerinin, kanunen istedikleri dokümanların kendilerine verilmesine bağlı olduğunu bildiriyor.

ABD Devlet Bakanı Yardımcısı Daniel Fried, Kiev'i ziyareti sırasında RosUkrEnergo hakkında çok az şey bilindiğini ifade etti.

Ukraynalı muhalif gruplar bu şirketin suça karıştığını iddia ettiler. Ancak şirket bu iddiaları şiddetle reddediyor.

RosUkrEnergo'nun Gazprom'u temsil eden müdürü, Ukrayna devlet petrol şirketi Naftogaz'ın, RosUkrEnergo'nun Gazprom'un sahip olmadığı diğer yarısını satın almasını istediklerini söyledi. Ukrayna Başbakanı Yuri Yekhanurov ise basın toplantısında hükümetinin herhangi bir hisse satın almak niyetinde olmadığını belirtti.

Financial Times, 26 Ocak 2006, Syf:4

Brezilya'nın Biyo-yakıtına Yerli ve Yabancı Talep Artıyor

Brezilyalı şeker kamışı üreticileri, şeker kamışından elde edilen etanol yakıtla çalışan arabaların Stockolm'den Tokyo'ya bütün ülkelerde kullanabileceğini hayal ediyorlar. Bunu başarabilmeleri için tüketicilerin bütün bir yıl güvenebileceği biyo-yakıt üretebilmeleri gerekli. Brezilya'nın biyo-yakıt programı, dünyada en gelişmiş programlardan biri. 1970'lerdeki petrol şoklarının ardından yaklaşık 30 yıl önce askeri diktatörlük, ham petrole bağımlılığı azaltmak için şeker kamışı üreticilerine teşvikler vererek etanol üretimini artırmaya yönelik bir girişim başlattı. Program başarılı oldu. Yerel piyasada 1980'ler boyunca yeni arabaların hemen hepsi etanol yakıtla çalışıyordu. 1989'da dünya şeker fiyatları rekor seviyelere yükselince Brezilya'daki şeker kamışı üreticileri, üretimlerini yakıttan tekrar şeker dönuştüler ve etanol fiyatlarına devlet sınır getirdi. Birçok etanol dolum istasyonu, yaklaşık 10 yıl boyunca boş kaldı.

Brezilya'nın yeni hükümetinin fiyat kontrollerini kaldırıp yakıt için sübvansiyonları iptal etmesi, şeker kamışı üreticilerini daha verimli çalışmaya mecbur etti. Ayrıca hükümet, benzin istasyonlarının tümünde benzinin içinde en az yüzde 20-25 etanol bulundurmaya zorunlu kıldı.

Motorlu taşıt kullanıcıları, tümüyle etanolle çalışan araçları yavaş hareket eden dinozorlara benzettiğinden 2000'lerin ilk yıllarında yeni satılan araçların sadece yüzde 1'i etanollüydü.

Petrol fiyatları birkaç yıl önce yeniden yükselmeye başlayınca Brezilya motor sanayii, etanol ve benzinle çalışan ve yeni teknoloji sayesinde daha iyi performans gösteren esnek yakıtlı arabaları üretmeye başladı. 2004 yılında bu araçların piyasaya sunulmasından beri büyük bir başarı elde edildi. Aralık 2005'te satılan yeni arabaların yüzde 71'i esnek yakıtlıydı. Bu rakam bir yıl öncekine göre yüzde 24 artışı gösteriyor.

Bu arada talebin artmasıyla esnek yakıtın fiyatı, litre başına yüzde 25 arttı. Gözlemciler, piyasa için yeterli yakıtın bulunduğunu ifade ediyorlar.

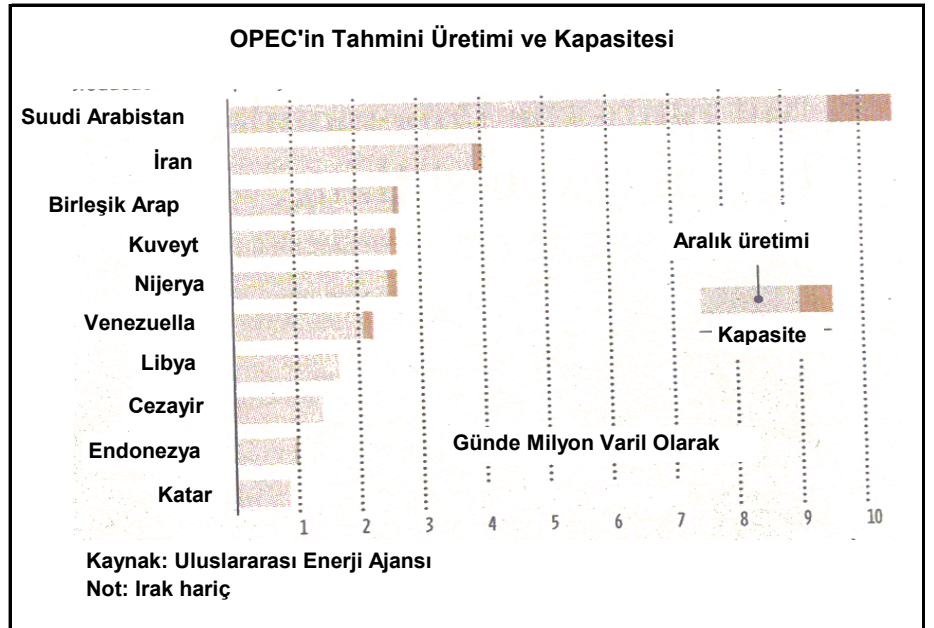
Financial Times, 26 Ocak 2006, Syf:6

OPEC Üretimi Kısımatacak

Viyana'da toplanan OPEC bakanları, üretimi kısımadan aynen devam etme kararı aldı. OPEC üyesi ülkeler, neredeyse tam kapasiteyle üretime devam ediyor. Sadece Suudi Arabistan'ın günde 1,5 milyon varil yedek kapasitesi bulunuyor. İran'ın nükleer tesisleri konusunda Batı ve Birleşmiş Milletler ile anlaşmazlığa düşmesi halinde petrol üretimini durdurması olasılığı da piyasaları olumsuz etkiliyor. İran, günde 4 milyon varil petrol üretiyor ve 2,5 milyon varil petrol ihraç ediyor. İran, OPEC'in kurucu üyesi ve dünyada dördüncü büyük petrol üreticisi.

ABD Enerji Bakanlığı dahil petrol sanayii ile ilgili birçok kişi, bu yıl fiyatların artacağını öngörüyor. Bazı tahminler ise astronomik rakamlara ulaşıyor. Örneğin Washington'daki Institute for International Economics'te görevli kıdemli bir petrol analizcisi olan Philip Vereger Jr., varil başına petrol fiyatlarının, yıl sonundan önce 100 dolara ulaşacağını tahmin ediyor. Bunun da sebebi olarak, Verleger,

uluslararası belirsizlikleri, güçlü dünya ekonomik büyümesini, merkez bankalarının petrol

fiyatlarındaki değişimlere karşı ilgisizliğini ve petrol ürünleri şartnamesindeki değişiklikleri gösteriyor. Verleger, ayrıca yatırımcıların petrol piyasasına yatırıma da önem vermesine dikkat çekiyor. Verleger'in tespitlerine göre bu yıl ABD'de Nymex'te 3 milyar dolarlık petrol yatırımı yapılmış ve talep azalmadıkça fiyatlar artmaya devam edecek.

Paris'teki Uluslararası Enerji Ajansı, dünya petrol talebinin, bu yıl 1.8 milyon varil artarak günde 85.1 milyon varile yükselmesini bekliyor.

İran'a nükleer programından dolayı yaptırım uygulanmasının hemen başlatılmayacağı ve İran'ın da petrol ihracatını hemen kesmeyeceği ifade ediliyor. İran'dan bu konuda çelişkili açıklamalar geliyor. İran, önce petrolü tehdit olarak kullanacağını açıklamışken şimdi üretimi kesmeyeceğini bildiriyor.

The Wall Street Journal, 26 Ocak 2006, Syf:40

Davos'ta Bir Varil Petrolün 120 Dolara Yükseleceği Tartışıldı

Davos'ta yapılan toplantılarda dünya ekonomisi üzerindeki en büyük riskin, petrol fiyatları olacağı üzerinde görüş birliğine varıldı.

Geçen yılki Davos toplantılarında enerji analistleri, petrol fiyatının 80 dolara ulaşabileceğini söylemişti. Fiyatlar, 70 dolara yükseldi.

Bu yıl da Mercer O.Myman danışmanlık şirketi forum için küresel riskler konusunda bir rapor hazırladı. Şirketin yöneticisi Ronald O.Rechtsteiner, petrol fiyatları konusunda yaptıkları simülasyonda varil başına petrolün 120 dolara çıkabileceğini tahmin ettiklerini söyledi.

The Wall Street Journal, 30 Ocak 2006, Syf:1-10

YORUMLAR:

Avrupa'nın Geleceği

1 Ocak 2006 tarihinde Avusturya, AB Dönem Başkanlığı'nı devraldı. Avusturya, Avrupa anayasasının reddedildiği bir ortamda yeni bir arayış içine girdi. Fransa Başbakanı Dominique Villepin gibi başbakanların, AB komiserlerinin ve sanat dünyası temsilcilerinin katılımıyla Avusturya'nın Salzburg şehrinde "Avrupa'nın Sesi" konulu bir konferans düzenleniyor. Salzburg'ta Avrupalı vatandaşların, Avrupa Birliği'nin ne olduğunu ve neler yapması gerektiğini yeniden değerlendireceği siyasi ve kültürel tartışma ortamı yaratılıyor. Temel konular, siyaset, ekonomi, göç, Türkiye'nin adaylığı ve kültürden oluşuyor. 27 Ocak tarihli Financial Times gazetesinde "Avrupa'nın Geleceği" başlığıyla yayınlanan özel raporda, özellikle Avusturya'nın başkanlık süreci ve Türkiye'nin adaylığı inceleniyor.

Avusturya Avrupa'nın Kaderini Sorguluyor

Geçen yıl, AB anayasasının Fransız ve Hollandalı seçmenler tarafından reddedilmesi, halkın Avrupa projesinden ne kadar uzak olduğunu göstermişti. Bu durumu göz önünde bulunduran Avrupa Birliği Avusturya Başkanlığı, siyasi ve kültürel tartışma ortamının yaratılması ve siyasi elit tabakanın yanısıra halkla da ilişkilerin güçlendirilmesi için Salzburg'u seçti. Tartışmalar, Avrupa'nın sosyal modelini koruma ve Avrupa'nın sınırlarının

nerede olması gerektiği konularında yoğunlaşıyor. Avusturya, AB üyeleri içinde Türkiye'nin üyeliği sebebiyle sınırların İran ve Irak'a kadar genişlemesi gerektiğini düşünen ülkelerden biri. Avusturya Başkanlığı, Avrupa'nın geleceği ve Avrupalı kimlik gibi konuları ele alacak. Avusturya Başbakanı Wolfgang Schüssel, bu temel konular ele alındıktan sonra entegrasyonun sağlanabileceğini kaydediyor. Salzburg'ta öne sürülen "düşünme dönemi" Avusturya'nın dönem başkanlığıyla sınırlı kalmayacak. Bu evrenin, 2009'daki anayasa görüşmelerinin tamamlanmasına kadar sürmesi bekleniyor.

Ankara'nın Adaylığı Benzersiz Sorunlar Yaratıyor

Ankara'da her gün Avrupa elçiliklerinde vize kuyruğunda bekleyen yığınla genç görebilirsiniz. Türkiye'ye gelen Avrupalı ziyaretçiler, vizelerini az bir ücret karşılığında havaalanlarından alabilirken Türkler, konsolosluk yetkilileriyle yaptıkları uzun görüşmelerden ve çok sayıda belge hazırladıktan sonra Avrupa ülkelerini ziyaret edebilir. Bazı Türk gençleri, ABD'ye gitmenin AB'ye gitmekten daha kolay olduğunu kaydediyor.

Vize kuyrukları, yakın zamanda son bulabilir. AB ve Türkiye, 40 yılı aşkın tereddütten sonra geçtiğimiz Ekim ayında, ülkenin Birliğe tam üyeliği ve Türklerin serbest dolaşımı için çalışma sürecine girdiler. Türkiye'nin Birliğe katılımı garanti edilemez. Doğrusu, katılım süreci her iki tarafta da vicdan muhasebesine yol açıyor. Ancak, katılım sürecinin daha geç başlaması, her iki taraf için daha ciddi sonuçlar doğurabilir; hatta AB'nin yapısını bile değiştirebilirdi.

Türkiye'nin Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, Türkiye'nin adaylığını çok önemli ve olağanüstü olarak nitelendiriyor. Türkiye'nin AB üyeliğine adaylığı, birçok açıdan eşsiz görünüyor. İlk olarak, Türkiye 72 milyon nüfuslu Müslüman bir ülke. İkinci olarak, Birliğe katılırsa Almanya'dan sonra en fazla nüfusa sahip ülke olacak. Üçüncü olarak, 2004 yılında AB'ye katılan eski Sovyetler Birliği ülkelerinden bile daha fakir. Dördüncü olarak, coğrafi açıdan büyük bir kısmı Asya'da ve kültürel açıdan kısmen Orta Doğu'da yer alıyor.

Türkiye'yi doğal aday yapan başka unsurlar da bulunuyor. Türkiye, demokrasi ülkesidir. Muhteşem ticaret geleneğiyle 300 milyar dolarlık kapitalist bir ekonomidir. Toprak bütünlüğü ve ulusal birlik anlayışıyla emektar bir NATO üyesidir. Genç nüfusu, ülkeyi dünyaya açılan pencere haline getiriyor ve dünyanın Türkiye'ye açılan penceresi İstanbul'u sosyal açıdan dinamikleştiriyor.

Türkiye'nin üyeliğine yönelik tartışmalar, son birkaç ayda yoğunluk kazandı. Türk kamuoyunda uzun süredir hakim olan görüş ayrılığı, liberaller ve muhafazakarlar, ilericiler ve gericiler, enternasyonalistler ve milliyetçiler arasında tekrar alevlenmeye başladı.

Türkiye'nin AB'ye muhtemel üyeliği, Türklerin 1923'lerden bu yana kendi içlerinde sağladıkları uzlaşmayı tehdit edebilir. Buna rağmen birçok Türk, kendini Avrupalı olarak görüyor.

Türkiye, AB üyeliği konusunda yıllarca bürokratlar, iş adamları ve politikacılardan oluşan laik, elit tabaka tarafından yönlendirildi. Günümüzde, AB meşalesi, modern İslamcı Başbakan Recep Tayyip Erdoğan tarafından taşınıyor. Türkiye'nin Birliğe katılımını dini boyutlardan ele alan Erdoğan, Müslüman Türkiye'nin üyeliğinin, AB'nin "Hristiyan kulübü" olmadığını ispatlayacağını ve "medeniyetler ittifakını" oluşturacağını iddia ediyor. Erdoğan'ın bu tür iddialarda bulunabilmesinin temel sebebi, Türkiye'nin son zamanlarda oldukça

değişmesidir. Günümüzün Türkiye'si, 1990'lara göre daha demokratik ve hoşgörülü. Birçok insan, Türkiye için üyeliğin kendisinden çok, üyeliğe hazırlanma sürecinin önemli olduğunu kaydediyor.

Financial Times, 27 Ocak 2006, Syf:1,4

Çıkar Diktatörlüğü Rekabetle Devrilecek

Neden bazı ülkeler zenginken bazıları bu denli fakirdir? Sefalet içindekilerin, refah içindekilerin düzeyine gelmesi neden bu kadar zordur? Ekonomi bilimindeki en önemli sorular bunlardır. Adam Smith, bunlar üzerinde çalışmış; birçok ekonomist de onun izinden gitmiştir. Ancak, bu ekonomistlerin çok azı, bu soruların cevaplarını, Global Institute kurucu müdürü William Lewis kadar kavrayabilmiştir. Bu cevap, Ulusların Zenginliği'nin yazarını oldukça memnun edebilirdi: vicdan azabına yer vermeyen, yaygınlaşan, adil ve açık rekabet. Financial Times yazarı Martin Wolf'un bu görüşleri savunduğu yorum yazısının çevirisi, aşağıda sunulmuştur.

Ekonomik etkinliklerin üretken bir biçimde yürütülmesi sır değil. Dünyanın en başarılı şirketleri, bunu, hayal edilebilecek tüm sektörlerle uygulayabiliyor. Yatırımcılar da tüm dünyada karlı iş olanakları arayışlarını sürdürüyorlar; ancak mevcut üreticilerin garip bir şekilde verimsiz olduğu birçok ülkede de bu yatırım olanaklarını bulamıyorlar.

Bu nasıl oluyor? Cevabı, gücü olanların, ahlaksız bürokrat ve siyasetçilerin, pek çalıştığı görülmeyen memurların, resmi işyerlerine çalıştığından arkası sağlam olan personelin, devlet sübvansiyonları alanların birleşerek onların rahatını bozacak ekonomik değişiklikleri zorlayan rekabete karşı direnmesidir. Piyasa karşıtı entelektüeller de bu itaatsizliğe övgüler yağıdırıyor. Ortaya çıkan sonuç da rekabete karşı yaygınlaşan bir önyargı oluyor.

Lewis ve arkadaşları, kaynaklarını bireysel sanayiler ve şirketler üzerinde ayrıntılı çalışmalara ayırarak rekabetin varlığı ve yokluğunun önemini göstermeyi başarmıştır. Bu yolla mikro-ekonomiyi genel makroekonomik sonuçlarla ilişkilendirerek refahın diğer adı olan verimliliğin köklerini daha iyi kavramamıza katkıda bulunmuştur.

O halde, bunlardan çıkardığımız esas sonuçlar nelerdir?

İlk olarak, 5 milyardan fazla sayıda insan, ekonomileri üretken olmayan ülkelerde yaşıyor. Yaklaşık 800 milyon insan, ekonomileri oldukça üretken olan yerlerde yaşarken Lewis'in dağ eteğindeki tepecikler diye adlandırdığı en üretken ekonomilere sahip ülkelerde yaşayanların sayısı ise 340 milyonu geçmiyor. Bütüne bakılınca, son yarım yüzyıldaki kalkınma çabasının büyük ölçüde başarısızlığa uğradığı görülüyor.

İkinci olarak, kalkınmaya giden en başarılı iki yol keşfedildi: ABD'nin seçtiği üretkenliği yüksek, girdi yoğunluğu düşük olan politikası ve Japonya ve Güney Kore'nin seçtiği üretkenliği düşük, girdi yoğunluğu yüksek olan politikası. Güney Kore'de kişi başına düşen işgücü ve sermaye girdisi, ABD'dekinin aynıyken gayri safi yurtiçi hasıla, ABD'dekinin sadece yarısı. Japonya'nın girdileri, dünyanın en yüksek düzeylerinde seyrediyor. Batı Avrupa ise özellikle işgücünün kullanımı açısından hafif sapmalar olsa da ABD'nin politikasını izliyor.

Üçüncü olarak, gelişmekte olan ülkelerde bile inşaat alanında çalışan veya hizmet üreten insan sayısı oldukça fazla. Bu yüzden, bu sanayilerin üretkenliği, kişi başına düşen üretimi / geliri saptamada önemli bir rol oynuyor. Bunun, hem doğrudan hem de dolaylı olarak doğru olduğunu söyleyebiliriz: ABD’de bu sektörlerin -özellikle de perakende dağıtımın- istisnai üretkenlikleri, tüm ekonomi üzerinde olumlu etki yaratıyor. Ne var ki, birçok ülkede bu tür hizmetler, genel üretkenlik konusunda yarattığı korkunç sonuçlarla istihdam çöküşü olarak nitelendiriliyor.

Dördüncü olarak, üretkenlik üzerinde eğitim de sermaye yetersizliği de kısıtlayıcı bir etken olarak görülüyor. Cahil Meksikalı işçiler, Houston’da evler inşa ederek dünya çapında üretkenlik düzeylerine ulaştılar. Benzer biçimde Toyota, dünya genelindeki fabrikalarında üretkenlik düzeyini, Japonya standartlarına yükseltmeyi başardı. Bir şirketin karlı olma potansiyeli varsa, sermaye de gelecektir. Fırsat bulurlarsa, dünyada en üst düzeydeki uluslararası şirketlerin yapacağı doğrudan yatırımlar, bu tür engelleri aşabilir.

Son olarak, ürün pazarlarında bozulmamış rekabet, üretkenlik ve dolayısıyla refahın uzun vadede en önemli belirleyicileridir. Ne var ki, perakende rekabeti, İngiltere’de planlama kontrolleriyle bozulurken Japonya’da küçük ölçekli perakendeciler için koyulan koruma önlemleriyle sekteye uğratılmaktadır.

Ancak rekabetin sistemli bir biçimde en fazla bozulduğu yerler, gelişmekte olan ülkelerdir. Brezilya, Rusya ve Hindistan’ın durumlarının gerçekten çok acıklı olduğunu görüyoruz. Örneğin, gelişmekte olan birçok ülkede meşru şirketler, vergi ödemeyen, yönetmelikleri görmezden gelen ve fikri mülkiyet hırsızlığı yapan kuruluşlarla rekabet ediyor. Hükümetin, bu işlere GSYİH’nin yüzde 39’unu harcadığı Brezilya’da, meşru şirketler üzerindeki vergi yükü, önceden arttırdıkları kentsel istihdamı azaltmaya başladı. Ancak, rekabeti bozma işinin, güzel sanatların bir kolu haline geldiği ülke, Hindistan oldu. Hemen her konuya müdahale eden, içi çürümüş büyük hükümetler, fakir ülkeler için sorun haline geldi.

O halde, yapılması gereken nedir? Batı Avrupa’nın ve Japonya’nın zengin ülkeleri için alınacak iki ders var: rekabet önemlidir; rekabeti bozmak- örneğin küçük işletmeleri korumak amacıyla- ulaşılabilecek dağılım hedeflerine zarar verir.

Ne var ki, gelişmekte olan ülkeler için, bunun yol açtığı sonuçlar değerlidir; ancak tatminkar olmaktan da çok uzaktır. Düşünce konusunda bir devrime gereksinim doğmuştur. Politika üretenlerin, ortaya koyacakları politikaların amacının, belirli üreticileri beslemek değil; tüketicilerin çıkarlarını gözetmek ve dolayısıyla rekabeti arttırmak olduğunu anlamaları gerekir. Bu açıdan dünya ekonomisine açılmak çok önem kazanmaktadır. Uluslararası rekabet, örneğin Japonya ve Güney Kore ihracat sektörlerinin, diğer sektörlerin tersine neden bu kadar üretken olduğu açıklamaya yardım edebilir.

Ne yazık ki, yağma yoluyla elde edilmiş kazançlar komplosuna karşı bir ayaklanmaya gerek duyulmaktadır. Tüm gruplar, bu kazançlarından aynı anda vazgeçse herkesin durumu daha iyi olurdu; ama bunu başarılması hep zor olmuştur. Temeli sağlam kurulmuş çıkar-grupları politikasının uygulandığı bir demokraside bu, neredeyse olanaksızdır. Hindistan, bu sıkıntının önde gelen örneklerinden birini oluşturur. Sonuç, bu kazançlardan vazgeçmek yerine bir elden ekonomik yıkımın sağlanması olmuştur.

Serbest ve adil rekabetin başarılması, kulağa çok kolay gibi geliyor. Görünen köy, kılavuz istemez: rekabet, devlet yardımlarıyla sefa süren entelektüellerin, hükümet programlarını yürüten bürokratların, devlet yardımı alan şirketlerin, kısacası doğrudan veya dolaylı olarak kazananların keyfini kaçırır. Rekabet, bağlantıları ve temelleri sağlam olanlara karşı sıklıkla küçümsenen yabancılara yarar sağlar. Ayrıca mahkemeler ve hükümetin de dürüstçe çalışmasını gerektirir. Bizi hayrete düşüren sonuç ise bazı ülkelerin, bu kadar çok ülke yoksullaşırken böylesine zenginleşmeleri olabilir.

Financial Times, 18 Ocak 2006, Syf: 15